

slær i forbindelse med de usynlige transaktioner, som er opregnet i listen i Bilag III til denne Traktat.

Den gradvise afskaffelse af bestående restriktioner gennemføres i overensstemmelse med bestemmelserne i artiklerne 63-65, i det omfang den ikke omfattes af reglerne i stk. (1) og (2) eller af kapitlet vedrørende kapitalens frie bevægelighed.

(4) Såfremt det viser sig nødvendigt, træffer Medlemsstaterne aftale om foranstaltninger for at muliggøre de i denne artikel omhandlede betalinger og overførsler; disse foranstaltninger må ikke stride mod de i dette kapitel anførte mål.

Artikel 107

(1) Hver Medlemsstat behandler sin valutakurspolitik som et spørgsmål af fælles interesse.

(2) Såfremt en Medlemsstat ændrer sin valutakurs på en måde, der ikke er forenelig med de i artikel 104 angivne mål, og som alvorligt fordrejer konkurrencevilkårene, kan Kommissionen efter høring af Det monetære Udvalg bemyndige andre Medlemsstater til for en strengt begrænset periode at træffe de nødvendige foranstaltninger for at afbøde følgerne af en sådan ændring; Kommissionen fastlægger vilkårene for og den nærmere udformning af disse foranstaltninger.

Artikel 108

(1) I tilfælde af, at en Medlemsstat har vanskeligheder eller alvorligt trues af vanskeligheder med hensyn til sin betalingsbalance, enten som følge af uligevægt på dens globale betalingsbalance eller som følge af arten af den valuta, den råder over, og navnlig når disse vanskeligheder vil kunne bringe fællesmarkedets funktion eller den gradvise virkeliggørelse af den fælles handelspolitik i fare, indleder Kommissionen uopholdeligt en undersøgelse af situationen i den pågældende Stat og af de foranstaltninger, som denne har truffet eller kan træffe i henhold til bestemmelserne i artikel 104 under anvendelse af alle til rådighed stående midler. Kommissionen angiver de foranstaltninger, som den henstiller til den pågældende Stat at træffe.

Såfremt de af en Medlemsstat trufne forholdsregler og de af Kommissionen foreslåede foranstaltninger viser sig utilstrækkelige til at af-

hjælpe de opståede eller truende vanskeligheder, skal Kommissionen efter at have indhentet udtalelse fra Det monetære Udvalg rette henstilling til Rådet om gensidig bistandsydelse og passende former herfor.

Kommissionen holder regelmæssigt Rådet underrettet om situationen og dens udvikling.

(2) Rådet træffer med kvalificeret flertal afgørelse om ydelse af gensidig bistand; det udsteder direktiver eller vedtager beslutninger, som fastlægger vilkårene for og den nærmere udformning af denne bistand. Den gensidige bistand kan især gå ud på:

- a) fælles optræden over for andre internationale organisationer, til hvilke Medlemsstaterne kan henvende sig;
- b) foranstaltninger, som er nødvendige for at undgå omlægninger i samhandelen, når det land, der er i vanskeligheder, opretholder eller genindfører kvantitative restriktioner over for tredjeland;
- c) ydelse af kreditter i begrænset omfang fra de øvrige Medlemsstater under forbehold af deres samtykke.

I øvrigt kan den gensidige bistand i overgangsperioden ydes i form af særlige toldnedsættelser eller forhøjelser af kontingenter med henblik på at forøge indførslen fra det land, der er i vanskeligheder; hertil kræves samtykke af de Stater, som skal træffe disse foranstaltninger.

(3) Godkender Rådet ikke den gensidige bistand, hvorom Kommissionen har rettet henstilling, eller er den ydede bistand og de trufne foranstaltninger utilstrækkelige, bemyndiger Kommissionen den Stat, der er i vanskeligheder, til at træffe beskyttelsesforanstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som Kommissionen fastsætter.

Rådet kan med kvalificeret flertal tilbagekalde denne bemyndigelse og ændre vilkårene for og udformningen af beskyttelsesforanstaltningerne.

Artikel 109

(1) Opstår en pludselig krise vedrørende betalingsbalancen, og træffes der ikke omgående beslutning i medfør af artikel 108, stk. (2), kan den pågældende Medlemsstat i forebyggende øjemed træffe de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger. Disse foranstaltninger skal medføre mindst mulig forstyrrelse i fællesmarkedets funktion og må ikke gå ud over, hvad der er absolut nødvendigt for at afhjælpe de pludseligt opståede vanskeligheder.